

Van de synagoge ging hij direct
naar het huis van Simon en Andreas,
met Joannes en Jakobus.
Daar lag Simon z'n schoonmoeder in bed,
met koorts,
en ze komen hem direct over haar vertellen.
Hij ging naar haar toe,
pakte haar bij de hand en deed haar opstaan.
En de koorts was weg.
En ze zorgde voor hen.

Toen de avond was gevallen,
de zon was ondergegaan,
kwamen ze naar hem toe
met al hun zieken en hun bezetenen.
En de hele stad was bij de deur
te hoop gelopen.
En hij genas een groot aantal zieken
met de meest uiteenlopende kwalen
en hij dreef een groot aantal demonen uit.
Maar hij liet niet toe
dat de demonen iets zeiden,
want zij wisten wie hij was.

En heel vroeg in de ochtend,
het was nog donker,
stond hij op, ging op weg
en liep naar een plek waar hij alleen was.
Daar ging hij bidden.
Maar Simon en de anderen
zaten hem achterna.
Ze vonden hem en zeiden:
"Ze willen u allemaal hebben".
Maar hij zei hun:
"Kom, laten wij ergens anders naartoe gaan,
naar de dorpen in de buurt, dat ik ook daar
met mijn proclamatie kan komen,
want daarvoor ben ik op weg gegaan".
En hij ging op weg met zijn proclamatie
langs hun synagogen, heel Galilea door,
en hij dreef de demonen uit.

Marcus 1, 29-39

Op bezoek gaan bij zieke mensen. Hen zo
benaderen dat zij er beter van worden. Tijd
en aandacht hebben voor mensen die het
moeilijk hebben. Voor Jezus leek het wel
vanzelfsprekend. Het was vlug bekend bij de
mensen. "Ze willen u allemaal hebben",
zeiden Simon en de anderen. Maar Jezus
ging daar niet op in. "Kom, laten wij ergens
anders naartoe gaan", zei Hij. Hij leefde niet
om naam en faam te verwerven. Hij leefde
voor de mensen die Hij kon helpen, die Hij
kon doen opstaan.

In het spoor van Jezus zijn er altijd mensen
geweest die zich ingezet hebben om te
zorgen voor zieken en mensen die het
moeilijk hadden. Ze vonden en vinden
daartoe inspiratie en steun in Jezus' blijde
boodschap van het koninkrijk van God. Deze
gedrevenheid lag destijds aan de oorsprong
van heel wat religieuze congregaties en vele
verenigingen in de 'zorgsector'. Ook in het
onderwijs zijn er heel wat initiatieven
genomen voor kinderen die het moeilijk
hadden. Had Jezus niet gezegd: "Ik verzeker
jullie: alles wat jullie gedaan hebben voor
een van de onaanzienlijksten van mijn
broeders of zusters, dat hebben jullie voor mij
gedaan." (Matteüs 25, 40)

Uiteraard zijn het niet alleen gelovige
christenen die zich inzetten in die domeinen,
waar veel zorg nodig is. In alle mogelijke
levensbeschouwingen zijn er mensen die het
beste van zichzelf geven voor het welzijn van
hun medemensen. Christenen en anderen
werken vaak goed samen op basis van
hoogstaande menselijke levenswaarden.

Is er dan nog een verschil? Sommige mensen
spreken over geloven als leven volgens die
hoogstaande waarden. Geloven is echter
meer. Wat is dat meer?

Jezus geeft ons hier een goede aanwijzing.
*Heel vroeg in de ochtend, het was nog
donker, stond hij op, ging op weg en liep
naar een plek waar hij alleen was. Daar ging
hij bidden.* Jezus leeft voor en met zijn
medemensen vanuit zijn verbondenheid met
zijn Vader. Bidden is voor Hem bewust
binnegaan in die verbondenheid, samen
zijn met God. Het is ook danken voor zijn
leven, voor zijn vrienden, voor de mensen. In
zijn gebed kan Hij ook zijn ontgoocheling en
zijn pijn kwijt: "Mijn God, mijn God, waarom
hebt Gij mij verlaten?" (Marcus 15, 34)
Bidden is de motor van zijn bestaan. Daar
haalt Jezus zijn kracht, zijn inspiratie.

Ook voor ons is bidden God ontmoeten. Stil
worden en gewoon samen zijn met God als
met iemand die je graag ziet. Vertrouwen
hebben dat God aanvoelt hoe je bij Hem
bent, in welke toestand. Wanneer het nodig
is, woorden spreken vanuit je hart of vanuit
een tekst waarin je je herkent. Stil zijn en
luisteren naar nabijheid zonder woorden. Je
diep vanbinnen laten raken. Je handen en
je hart openen en ontvangen wat komt, in
het besef dat je niet alleen bent. Bidden
doet je dan soms anders kijken naar mensen,
naar de dingen, naar situaties. Zo is bidden
voor velen ook vandaag de motor van hun
bestaan.

Die plek om alleen te zijn is heel kostbaar,
ook voor gelovige mensen die zich samen
engageren om zich in te zetten voor
anderen. Ook in zulke verenigingen of
groepen is het belangrijk stil te worden en de
verbondenheid met God aan te halen.
Samen bidden kan zoveel kracht geven aan
onze inzet voor mens en wereld.

Iedereen zou zulke 'plaats om alleen te zijn'
moeten hebben.

God,
wij maken het stil
om U te ontmoeten.

Wees hier bij ons
en ontvang ons
in uw liefdevolle nabijheid.

Luister naar ons
en kijk naar ons
tot in de diepte van ons hart.

Laat ons voelen dat Gij er zijt
en draag ons
door de dagen van ons leven.

Help ons
om bij U kracht te vinden
en er van te leven.

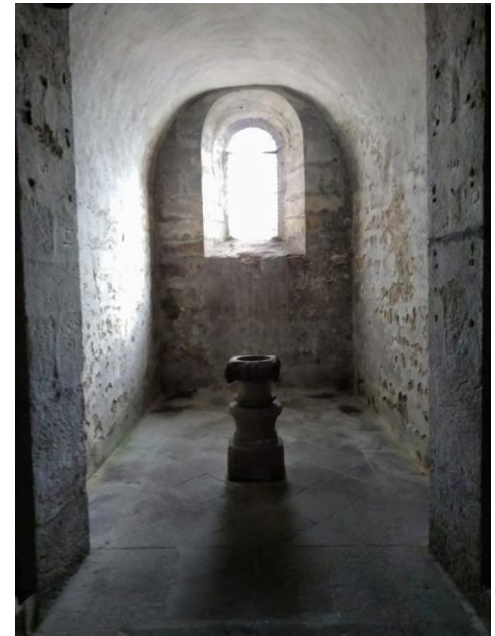
God,
zend ons van bij U
naar de mensen rondom ons.

Steun ons
als wij het goede willen doen
en het kwade willen uitdrijven.

Amen.

In het Licht van Gods Woord

Foto:
Romaanse basiliek Saint-Julien
in Brioude (F).

Een plek om alleen te zijn